

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0025 van 2 juni 2010
in de zaak 2010/0232/SA/3/0215

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan BERGE
kantoor houdende te 3000 Leuven, Naamsestraat 165
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

- 1.
- 2.

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Mike GELDERS
kantoor houdende te 3001 Heverlee, Celestijnenlaan 16 bus 603

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 3 maart 2010, strekt tot de schorsing en de vernietiging van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op datum van 28 januari 2010 waarbij de beslissing van de deputatie van 7 juli 2009 houdende de niet inwilliging van het beroep van en het afleveren van een vergunning met voorwaarden aan wordt ingetrokken, waarbij het beroep van ontvankelijk wordt verklaard en waarbij de stedenbouwkundige aanvraag, ingediend door , , voor het verbouwen van een eengezinswoning op een perceel grond gelegen , kadastraal bekend , onder voorwaarden wordt vergund.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 mei 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan BERGE die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Mike GELDERS die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■ vragen met een op 23 april 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 28 april 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomen kunnen worden aangemerkt als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 28 januari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkommende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "*verbouwen van een eengezinswoning*". De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te Leuven, ■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■.

Het perceel is, zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven, gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is niet begrepen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel is gelegen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument, meer bepaald de Predikherenkerk.

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 februari 2009 tot 12 maart 2009, worden twee bezwaarschriften ingediend. Eén van de bezwaarschriften gaat uit van de verzoekende partij en zijn echtgenote.

Op 17 april 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een eengezinswoning aan de tussenkomen de partij. Vermelde beslissing komt er na een gunstig advies van de gewestelijk erfgoed ambtenaar van het Agentschap RO-Vlaanderen (thans het Agentschap Ruimte en Erfgoed) en een positief verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op 6 mei 2009 tekent de verzoekende partij, samen met zijn echtgenote, beroep aan tegen de beslissing van 17 april 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven bij de verwerende partij. Met een besluit van 7 juli 2009, en na een nieuw, thans ongunstig, advies van de gewestelijk erfgoed ambtenaar te hebben ontvangen, verwerpt de verwerende partij het beroep van de verzoekende partij en diens echtgenote en verleent ze een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen de partijen. De stedenbouwkundige vergunning wordt hierbij onderworpen aan een bijkomen de voorwaarde.

Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij op 12 september 2009 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in bij de Raad van State. Met een arrest van 22 december 2009 (nr. 199.186) beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 juli 2009.

In uitvoering van vermeld arrest neemt de verwerende partij op 28 januari 2010 een nieuwe beslissing waarbij enerzijds de voor de Raad van State bestreden beslissing wordt ingetrokken en waarbij anderzijds het beroep van de verzoekende partij en diens echtgenote wordt verworpen en aan de tussenkomen de partijen een nieuwe voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De bestreden beslissing van 28 januari 2010 werd betekend aan de verzoekende partij met een ter post aangetekende brief van 3 februari 2010. De voorliggende vordering tot schorsing van de verzoekende partij werd met een ter post aangetekende brief van 3 maart 2010 ingediend bij de Raad en is bijgevolg tijdig.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag begrepen worden (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat persoonlijk en moeilijk te herstellen is en dat bovendien rechtstreeks moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tijdens de terechtzitting van 26 mei 2010 verklaarde de eerste tussenkomende partij dat hangende de procedure tot schorsing voor de Raad van State een aanvang werd genomen met de uitvoering van de werken en dat deze verder werden afgewerkt eens de thans bestreden beslissing was tussengekomen.

Op grond van door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen ter zitting voortgebrachte foto's blijkt dat op vandaag de werken weliswaar nog niet volledig zijn voltooid doch wel dat de uitbreiding van de blinde zijgevel, met inbegrip van de verhoging van de kroonlijst, intussen volledig werd gerealiseerd.

Uit de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partij doet gelden, blijkt de verbreding en de verlenging van vermelde blinde gevel precies het cruciale element van de werken te zijn dat de nadelen genereert die de verzoekende partij met de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wenst te voorkomen.

Aangezien de uitbreiding van de blinde gevel intussen kennelijk volledig werd gerealiseerd, wat overigens niet wordt betwist door de verzoekende partij, moet de Raad noodzakelijk tot de vaststelling komen dat de vordering tot schorsing, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, thans doelloos is geworden. De door de verzoekende partij aangevoerde nadelen kunnen immers niet meer worden voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Gelet op de vaststellingen zoals vervat in het vorige onderdeel, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 juni 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER